

които се отглеждат съ изобщо непривътливи.

Малкият камилчета се раждат доста големи и съ отворени очи. Както всички малки животни тък се харесват, макар да съ толкова грозни, че съ прилични на същински изроди. Тък се харесват съ своя смъшено видъ.

Гърбицата им е много малка, космите доста дълги и меки. Мазолите на гърдите и краката едва се забелязват.

Веднага след раждането малкото тръгва след майка си, която го отглежда съ голема майчинска обичь. Когато две майки се съберат, съ любопитство наблюдават малкият си, които скоро весело се заиграват.

Камилата кърми малкото си повече от година, и въ това време показва големо мъжество, когато го защищава. Докато се отглежда малкото, майката се занимава толкова съ него, че нищо друго не я интересува, а ако има нужда хапе, за да го отбранява от неприятели.

Въ началото на втората година арабите отбиват малкото от майката, при което често си служат съ особени бодилчета, които привързват над устните на малкото, нѣщо подобно, както правим по нась, когато отдѣляме (отбиваме) малкият теленца от крачите — майки.

Сега вече малкото го приучват и на по-дълъг път. Презъ третата година ги обучават на езда и товаръ, което често става дори къмъ петата година. Но изобщо къмъ края на четвъртата си година малкият камилчета съ вече годни за работа.

Двугърба камила

Първото видимо различие на двугърбата камила от едногърбата е двойната гърбица. Едната гърбица се издига над плешките на предните крака, а друг-